

קבית

שבועון קבוצת יבנה

י' במנחם אב תש"ף - (31.7.20)

"וְצוֹ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ,
וְחִזְקָהוּ וְאַמְצָהוּ..."

יהושע בן נון: הגיע הזמן!

מנהיג הוא אדם שיודע את הדרך,
הולך בדרך הזו ומראה אותה לאחרים.

(ג'ון סי מקסוול)

שבת פר' ואתחנן - שבת נחמו

צאת השבת - 20:18

כניסת השבת - 19:16

1416

אחרי שהזכיר מהם הרבה, כגון לא תלך רכיל, לא תיקום ולא תיטור, מפני שיבה תקום וכדו', חזר לומר בדרך כלל שיעשה הטוב והישר בכל דבר, עד שיכנס בזה הפשרה ולפנים משורת הדין, עד שיקרא בכל עניין תם וישר".

דברי הרמב"ן ברורים למדי. טמון כאן מסר חשוב ביותר. התורה לא יכולה לכתוב את כל הסיטואציות בהן ניתקל אי פעם. לכן, היא כותבת כללים שמהווים עבורנו קו מנחה. למשל, כשהתורה מצווה "מפני שיבה תקום" (ויקרא יט, לב), היא איננה מתכוונת שנכבד את אוכלוסיית המבוגרים רק על ידי קימה לכבודם, אלא מצפה מאיתנו שנבין את העיקרון: תן כבוד לאוכלוסייה זו בכל צורה אפשרית. פעל גם לפי צו מצפונך, עפ"י המוסר האנושי שלך שיונק ונשען על ציווי התורה. (הרב קוק קורא לזה "המוסר הטבעי").

בדיוק לזה מתכוונים בביטוי "ישרות" ... עד כדי כך העניין חשוב, שזכותנו על ארץ ישראל תתממש אך ורק אם נהיה ישרים. שהרי כך כותבת התורה: "ועשית הישר והטוב בעיני השם למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע השם לאבותיך".

יש מי שהסבירו שהדבר טמון במילה ישראל = ישר – אל. גם אנו, בני ישראל קרויים "עדת ישורון", מלשון ישרות.

"ועשית הישר והטוב בעיני ה', למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטובה, אשר נשבע ה' לאבותיך" (דברים ו, יח).

בהקשר לשימוש בביטוי "הישר והטוב" - מביאה הגמרא במסכת ע"ז את שיטתו של רבי אלעזר, לפיה חומש דברים מכונה גם "ספר הישר".

הסיבה לכך שחומש דברים זוכה לכינוי זה היא משום השימוש בביטוי "ישר" מופיע בחומש דברים פעמים רבות (לפחות בחמישה איזכורים נוספים).

נתבונן מעט במושג "ישר". בהרבה מקומות בש"ס מוזכר, שמן הראוי לנהוג "לפנים משורת הדין". בצמוד לכך מופיע בד"כ הפסוק - "ועשית הישר והטוב". טמונה כאן נקודה מעניינת. נמחיש את העניין באמצעות דוגמה: בסמוך לציווי בו התורה מצווה - "שמור תשמרון את מצוות השם אלוקיכם ועדותיו וחוקיו אשר ציוודך", מיד אחר כך התורה מצווה: "ועשית הישר והטוב". כלומר, מעבר לציווי לקיים את כל המצוות, החוקים והעדויות, נצטוונו בנוסף להתנהג בישרות.

מהי אותה ישרות?

הרמב"ן בביאורו לתורה כותב כך: "גם באשר לא ציוודך, תן דעתך לעשות הישר והטוב בעיניו, כי הוא אוהב טוב וישר. וזה עניין גדול, לפי שאי אפשר להזכיר בתורה כל הנהגות האדם עם שכניו ורעיו וכל משאו ומתנו ותיקוני הישוב והמדינות כולם, אבל

היתה עבורי הזדמנות ראשונה להכיר את הביטוי "ישרות" ולהימנע מהטעות הנפוצה של אנשים לפיה "ישרות" ו"יושר" חד הם. הלוואי שנשכיל כולנו לנהוג בהנהגת הישר(ות) והטוב.

זכור לי היטב, שבתור מחנך, בשנה הראשונה כאן ביבנה לפני כך וכך שנים, שמעתי רבות את עניין ה"ישרות" מפי נחמיה רפל, שנהג לשזור את הרעיון (אותו הביא בשם אביו, פרופ' דב רפל ז"ל) בתוך דבר התורה שנתן במהלך תפילת שחרית עם תלמידינו. זו

מצף 106 לאליקים וציפי איטלי לבר המצווה של הנכד אורי, בנם של לבנת ואלמוג.

מצף 106 לאסתר לוי להולדת הנין, נכד למרים ופנחס בובליל, בן לאיתן ורחלי.

מצף 106 לריז ואביעד מוזס להולדת הבן. לסבתא רחל אניקסטור ולסבתא וסבא פזית ואלי מוזס.

במהלך השבועיים הקרובים נארח אצלנו את הקבוצות הבאות:

☀️ **קייטנת לביא** - י"ג-ט"ז באב, 3-6.8 מקשר: **איתי בנדב**

☀️ **קייטנת לביא** - י"ט-כ"א באב, 9-11.8 מקשר: **אוסר כהן**

☀️ **קייטנת סאסא** - כ"א-כ"ג באב, 11-13.8 מקשר: **אוסר כהן**

הקבוצות יתגוררו בפנימיות התיכון.

קיץ מהנה, נעים ובטוח לכולנו!

הרב אילעאי יצא לשירות מילואים.

שיעוריו של הרב לא יתקיימו עד חזרתו, אי"ה, בראש חודש אלול.

משולחן ועדת התרבות

"האהבה צריכה להיות מלאה בלב לכל" (הרב קוק)

ביום רביעי ט"ו באב (5.8), בשעות הערב נחגוג יחד ונוסיף שמחה ואהבה.

בתוכנית: מגוון סדנאות מהנות למבוגרים לפי ההנחיות

ארוחת ערב עשירה ומפנקת ומופע בשטח הפתוח, לפי המצב ...

הסדנאות לבחירה:

✓ "הינדיק" סדנת בירה - נשתה, נכיר ונלמד את עולם בישול הבירה. עם שובל ריז.

✓ "שוקולד טבעי" - היכרות עם חומרי הגלם, לימוד והכנה

של שוקולד מריר ואיכותי עם לילך פלק.

✓ חיתוך פירות מקצועי - סדנה עם פירות עשירים במגוון צורות עם לילך שליסלברג.

✓ קוקטיילים מרעננים - סדנה חווייתית להכנת

קוקטיילים עם גלידות לקיץ עם זיו מנור.

✓ "שרשראות מניפה" - סדנה יצירתית בה נלמד

להרכיב ולעצב תכשיט אישי, עם נטלי בשן.

✓ קקטוסים מבד - סדנה יצירתית של תפירה, עיצוב, ליבוד והדבקה של

קקטוסים מבד עם יעל אלטמן.

✓ הכנת סושי - סדנה עיונית ומעשית המשלבת הכרת חומרי גלם מהמטבח היפני

והתנסות במגוון טכניקות להכנת סושי עם יעל מרוז.

" מוזמנים לבוא ולחגוג וליהנות יחד!

הצוות המארגן - ועדת התרבות

ברוך דיין האמת
לאריה הקהל ולילדים אסנת, עדי, מיכל וב"ב
משחתפים בצערכם העמוק
על פטירת הרעייה האם והסבתא
חנה הורן-הקהל ז"ל
קבלו את תנחומינו
בית קבוצת יבנה

הספד לחנה – עינת לוי

נולדת בגרמניה לאמא רבקה ולאבא אליהו.
עליתם לארץ, הישר לירושלים, כשהיית בת
ארבע.

אהבת לספר לי על ירושלים - על הוריד
החרוצים שדאגו לכל, על השטחים הפורחים
שהיו סביב ביתך, על בית של ספרים
ומוסיקה טובה, ועל רותי - אחותך הקטנה,
ההולכת איתך יד ביד עוד מאז.

ליבנה הגעת כחברת גרעין "עציון". פה
נישאת למולו, ויחד בניתם לכם משפחה
לתפארת. נולדו לכם אסנת, תמר, יקים
ועדי, ובאהבה הצטרפה למשפחה גם מיכל
היקרה. חינכתם את ילדיכם לחיים של חסד
ונתינה, ושימשתם עבורם דוגמא ומופת לכך.

בקיבוץ היית הגננת המיתולוגית של "גן
ירוק", ולאחר מכן גילית את סודות
הקוסמטיקה והענקת לנשות הקיבוץ טיפול
מסור. עוד אהבת לספר על תפקידך כמרכזת

ראיתם פעם שתי חברות - אחת בת יותר מ-
80 והשניה בת כמעט 40 - יושבות בבית
קפה, מבקרות בתערוכה מעניינת,
מסתובבות יחד ברחובות תל אביב נהנות
מהקולות וההמולה.

שמעתם פעם שיחה של שתי חברות - האחת
בת יותר מ-80 והשניה בת כמעט 40 - שיחה
שבה שתיהן משתפות, נזכרות, מספרות
מתייעצות ומייעצות.

כאלה היינו, חנה, חברות.

נהגת לומר תמיד שאנחנו (רן, אני והילדים)
אימצנו אתכם - אותך ואת אריה, אבל
האמת היא שפשוט התחברנו, את ואני,
והפכנו לחברות טובות על אף פערי הגילים,
ואני כל כך שמחתי בחברות הזו.

חנה אהובה -

מסכת חייך הייתה ארוכה, מפותלת
ומרשימה.

וועדת מוסיקה ובמיוחד על תזמורת הנגנים
"תוצרת בית" שהיית כל כך גאה בה.

חנה יקרה - ידעת בחיידך גם פרידות קשות
וכואבות - משני ילדייך, תמר ויקים, וממולו
אישך ז"ל. שלושתם היו תמיד חלק מחיידך
וכשזכרת בהם תוך כדי סיפורים התמלאו
עיניך חיוך של גאווה וגעגועים.

לאחר זמן, בנית בית חדש עם אריה שיבדל
לחיים ארוכים, שחזר בזכותך לכור מחצבתו.
לא מזמן ציינתם 20 שנות נישואים. 20 שנים
של אהבה, כבוד הדדי וזיכרון חי של שתי
המשפחות שהיו והתאחדו. בידיים אוחזות,
לימדתם את כולנו אהבה, אומץ, ותעצומות
נפש.

לאורך כל הדרך משפחתך ההולכת וגדלה
הייתה מקור הכוח והגאווה שלך. בנייד

ובנותייך, כלתך וחתנייך, ובמיוחד נכדייך,
נכדותייך ונינייך היו, כל אחד מהם, עולם
שלם עבורך. היית מעודכנת, מעורבת,
מתעניינת, ומידי פעם ידעת גם לשאול - "את
חושבת שאני מידי מתערבת...?"

משפחת הורך-הקהל - אני יודעת שהפרידה
בלתי נתפסת, אך אני בטוחה שהחיבוק החם
והעיניים המאירות ימשיכו ללכת אתכם
ולהצעיד אתכם יחד עוד הרבה שנים קדימה.
במסכת סנהדרין כתוב: "כל האומר שירה
בעולם הזה זוכה לאומרה לעולם הבא" -

חנה אהובה שלי, החברות שלנו הייתה
מלאת שירה, ואני מקווה שגם עכשיו את
נחה לך, שומעת איזו סימפוניה של מוצרט
ומסתכלת על מסכת חיידך בשמחה.

הספד לאמא - ערב תשעה באב תש"ף / עדי הורן

בכל הזדמנות נהגת לומר שהמפגשים, ואפילו
המחשבות על הילדים, הנכדים והנינים,
נותנים לך כח להמשיך. שמרת על קשר הדוק
ואוהב עם רותי, אחותך היחידה והאהובה,
אשר היתה לך למשענת בימים קשים.

ביקשת כל הזמן שנשלח לך תמונות
וסרטונים של המשפחה. בגיל 84 פתחת
חשבון פייסבוק; שאלתי אותך - אמא, למה
את זקוקה לחשבון פייסבוק? לי אין חשבון
פייסבוק, למה את צריכה זאת?
הסברת לי ברצינות רבה, אתה אינך זקוק

אמא יקרה שלנו,

זו פעם רביעית שאנו מלווים את יקירינו
לבית הקברות כאן ביבנה צור מחצבתנו.

פעם אחר פעם צעדנו לצידך ושאלנו את
עצמינו כיצד תוכלי להמשיך?

את, אימא, לימדת אותנו את משמעות
המושג "ובחרת בחיים", לא קל היה לך, אך
את בחרת בחיים. התחלת ליצור ולצייר,
לטייל ולעשות דברים שגרמו לך אושר, בחרת
שלא לשקוע בעצב.

בסיס הכח שלך תמיד היה המשפחה.

לחשבון פייסבוק, אך אני חייבת לעקוב אחר היצירות של בני משפחתי, ואכן עשית זאת. ויש כמוכן את אריה, אריה שלך. נהגת לקרוא לו "אריה הטוב". אמרת לנו לא פעם כי מולו שלח לך את אריה כדי שלא תהיי בודדה. ואכן היתה לכם זוגיות יוצאת דופן. כמה אהבה וכבוד רכשתם האחד לשנייה. נהגתי להיכנס לביתכם ללא התרעה מוקדמת, ולא פעם מוצא אתכם יושבים בכורסאות מול הטלוויזיה אחוזי ידיים. האם ניתן עוד לראות דברים כאלו? גם כשהיית כבר מאוד חלשה, כאשר אריה היה בא לבקרך, גייסת את מעט הכח שנותר בך והתאוששת כדי לא לצערו. בשל הקורונה, רבים מחבריך וממשפחתך, אשר ליוו אותך כל השנים, נבצרו מלהגיע היום וללוות אותך בדרכך האחרונה. אמא, השארת חותם באישיותך ובאופיך המיוחד על רבים מחברי הקיבוץ, מבוגרים וצעירים כאחד. בתחילת הקורונה החלטתם לעבור לבית סביון. המעבר עבורכם לא היה קל, אך גם שם לא הפסיקו להתפעל מהזוגיות יוצאת הדופן שלך ושל אריה ולמדו להכיר את הייחוד והמיוחדות שלך.

לא היה פשוט לעזוב את הבית שהיה למבצרכם. בין תמונות אהוביכם - אהובינו, בין היצירות של תמר ושלך אשר מילאו את הבית, יצרתם לכם ולנו מקום מנחם ושמח שנעים לבוא אליו. התקופה בבית סביון הייתה קצרה. בנוסף להיחלשותך, הקורונה הקשתה עוד יותר בכך שלא אפשרה לשאר בני המשפחה להגיע לבקרך. דברים אלו גרמו לך לאבד את כל הכוחות שעמדו לך בכל השנים. ליוונו אותך אמא עד יומך האחרון באהבה וליטוף ולא עזבנו אותך לרגע. נפרדנו ממך כשאת שלווה ורגועה. כאן המקום להודות בשם המשפחה לדבורית, לד"ר מיטל, אשר הייתה איתנו בשעות הקשות ביותר, ולכל צוות בית סביון. **אמא יקרה,**

זמן להיפרד ממך. את היית הדבק המאגד את המשפחה, ולמזלנו השארת הרבה מאותו דבק, אנו מבטיחים להיות ביחד כולנו כפי שביקשת תמיד.

בשם אריה, רותי, מיכל, אסנת והמשפחה כולה שכאן איתך, ויובל ותרצה אשר שולחים את אהבתם מרחוק, שולחים אנו את אהבתנו וגעגועינו לך וליקירינו אבא, תמר ויקים שם למעלה.

שיהיה לנו בהצמחה! / טובה פניני (מרכזת ועדת הקליטה)

אנו מאמינים כי בסופו של התהליך נצא כולנו נשכרים.

אני שמחה להציג בפניכם את שלוש המשפחות ומאחלת להן ולנו קליטה נעימה ומוצלחת!

משפחת בזק:

שמעון ותמר גרים בקיבוץ כתושבים כבר כשבע שנים. כיום, לאחר שנים של היכרות, הם החליטו שהם מעוניינים להישאר ולקבוע את ביתם איתנו.

שמעון ותמר בני 32, ולהם 3 ילדים: אורי (בן 7), נעם (בת 3) וטל (בת שנה).

שמעון מורה לתנ"ך ומוסיקה ומפיק מוזיקלי, תורם רבות בנגינה באירועי תרבות שונים בקיבוץ ולוקח חלק פעיל בבית הכנסת. תמר מחנכת מוערכת ומורה למתמטיקה בביה"ס העל יסודי בקיבוץ ולומדת לתואר שני ביעוץ חינוכי.

משפחה מאמצת: **לילך וידידיה פלק.**

אנו מקדמים בשמחה ובהתרגשות שלוש משפחות שייכנסו אי"ה לתהליך קליטה בקיץ הקרוב.

המשפחות עברו תהליכי היכרות ואבחון שכללו: שאלון היכרות, ראיון ראשוני על ידי נציגי הוועדה, ראיון נוסף בפורום מורחב של הוועדה ומבחני התאמה במכון "כיוונים נוספים".

עם כניסתם לתהליך הקליטה ממשיכה הוועדה ללוות את הזוגות מקרוב – בהגעה ובהתאקלמות, במציאת משפחה מאמצת, בליווי מול הגורמים השונים בקיבוץ ובשיחות עדכון תקופתיות.

המשפחות הנקלטות מגיעות עם חששות ושאלות לצד תקוות וציפיות. כל משפחה שונה ומיוחדת, אך המכנה המשותף לכולן הוא המוטיבציה להיות חלק מהקהילה. הם שואפים להיות מעורבים במפגשים חברתיים ובפעילויות התרבות, לקחת חלק פעיל בחיי הקהילה ולתרום מכישוריהם.

אנו רואים בחברי קבוצת יבנה שותפים חשובים בתהליך הקליטה. חברים רבים מאירים פנים לנקלטים, מתעניינים בשלומם ומזמינים לאירוח. מחוות אלה יוצרות תחושת שייכות, ותורמות לפיתוח תחושה של "בית", ומכאן הדרך נוחה יותר לקליטה טובה ומשמעותית.

תפקידנו כקהילה למצוא את הדרך, ליצור את ההזדמנויות, לפתוח בפניהם את הדלת ולהזמין אותם להיות שותפים בעשייה שלנו.

משפחת אנגל:

אושרי בן 35, **אור** בת 30, ולהם שני ילדים: מעיין (בת 5 וחצי) ויובל (בן שנתיים).
אור ואושרי מגיעים לקבוצת יבנה מהיישוב נחלים, שם גרו למשך תקופה קצרה.
אל קבוצת יבנה הם הגיעו כי חיפשו יישוב שיש בו ערכים ואידיאלים, קהילתיות חזקה, פשטות ושיתופיות.
אושרי מהנדס מכונות, העובד בחברת "אוטומטיקה" בכפר סבא.
אור למדה תואר ראשון בפסיכולוגיה ותואר שני בתרפיה באומנות, וסיימה התמחות עם נוער בסיכון בביה"ס הטכנולוגי בנחלים.
בשנה הבאה אושרי ימשיך לעבוד מחוץ לקיבוץ, ואור תשתלב בעבודה במפעל השעונים.

משפחה מאמצת: **חמוטל ואהוד איתן**.

משפחת מעטוף:

אור בן 28 ורחלי בת 27, ולהם שני ילדים: פאר (בן 3) ונוהר (בן שנה).
אור הנדסאי מכונות העובד ב"אלתא מערכות". לרחלי תואר בחינוך והיא עבדה במעונות ילדים ובקרן קר"ב.
אור ורחלי גדלו ביישובים קהילתיים וחיפשו יישוב דתי, שיש בו ערכים של שותפות, אווירה חמה ומלוכדת וחיי קהילה פעילים.
חינוך הילדים חשוב להם מאוד והם רוצים לחנך את ילדיהם בתוך מערכת חינוכית מפרה ומפתחת.
בשנה הבאה אור ימשיך לעבוד בעבודתו ב"אלתא" ורחלי תיכנס לעבוד בגן צבעוני.
משפחה מאמצת: **שרון וגיורא לב**.

מאחלים לכל המשפחות קליטה טובה ומשמעותית בקהילתנו!

לפני שבוע פרסמנו ב"מבית" פרק בהיסטוריה בו התייחסנו בהרחבה לאמצע שנות ה-30, ימי ראשית היישוב, עליית וקליטת הנוער וההתמודדות עם מגפת הטיפוס. התגובות לא איחרו לבוא, תגובות מוסיפות ומלמדות:

לפני שלושים שנה / חיים אייזנר ז"ל

פורסם ב"מבית" - ח' באב תשכ"ה, 6.8.1965

גדול של חברים נפלו למשכב עם חום גבוה וכאבי בטן. בתנאי העזרה הרפואית וברמה המקצועית של חלק מהרופאים בימים ההם, עבר זמן רב עד שנמנו וגמרו שאכן פרצה כאן מגפת טיפוס, ובינתיים כמעט שלא היה בית, צריך או אוהל שלא היה בו חולה. על פי דרישת משרד הבריאות הממשלתי הועברו כל החולים לבית החולים הממשלתי ביפו. אשפוז זה הוסיף סבל רב לחולים, כי על כן בבי"ח ממשלתי לא רק שלא היה רופא יהודי בנמצא, אלא כל צוות האחיות היה שלא מאחינו בני ישראל. רמת הטיפול והיחס לחולים הותאמו שם בעיקר לאוכלוסייה הערבית, ועל פי רוב, לחולים מן השכבות הדלות והפרימיטיביות ביותר.

קרן אור יחידה כמעט שימש לנו **הד"ר רייטלר**, נוצרי אוסטרי, בעל רמה מקצועית, אשר התייחס קודם כל בעדינות לחולים. הוא גם הבין בצורה הולמת, איך להסביר לבריאים המעטים שבאו לבקר, את מצב העניינים.

איבדנו במשך חודש ימים שלושה חברים, יהא זכרם ברוך. בכל פעם כשבאנו לביה"ח כדי לטפל בקבורת הנפטרים, הוזהרנו שיש להתכונן למקרים נוספים, ואומנם רק בנס

בימי בין המצרים לפני 30 שנה עברה קבוצתנו אחד המשברים החמורים ביותר בתולדותיה.

פרצה מגפת טיפוס קשה ברודגס. עוד בט"ו בתמוז אותה שנה היה יום גדול לקבוצה. חגגנו אז את סיום שנת ההכשרה הראשונה של חברת הנוער הראשונה שלנו.

העזנו, אולי בפעם הראשונה, לשתף אורחים בחגיגה. נוסף לנאומים ולהופעות חברת הנוער, הופיעה גם להקת חובבים מבין חברי הקבוצה, שהשקיעו הרבה עמל והציגו קטע מתוך "הדיבוק" של אנסקי. שני חברים הלכו אחרי יום עבודה מפרך ברגל לתל אביב. קנו כרטיס אחד (כל אחד חזה במחצית אחת של ההצגה), כדי ללמוד תורת המשחק מפי שחקני הבימה.

בין האורחים גילינו, בין השאר, את **ברל כצנלסון** ז"ל, שהיה אז עורך "דבר". הוא גילה תמיד חיבה יתירה לחלוץ הדתי, והכיר והוקיר אישית את **פנחס רוזנבליט**. הוא מאוד התרשם מן הרמה התרבותית של המסיבה ואף נתן לזה ביטוי בע"פ ובכתב. הצלחת המסיבה, הן מבחינת התוכן והן מהבחינה האירגונית, מילאה את ליבנו גאוה.

למחרת אותו יום חג פרצה המגפה. מספר

ראויים לשמם, הכבידו עלינו עוד שנים רבות במצבנו הכלכלי, המשקי והכספי, אשר לא היה טוב ביותר. קיבלנו הלוואות מאנשים פרטיים וממוסדות.

אך אין ספק שהאסון אף חישל וליכד את השורות.

ניגשנו ביתר מרץ להגשים את הרעיון של התיישבות של ממש.

ובמידת מה הקללה נהפכה לברכה!

ואלה נזכורה:

יהודית ילין ז"ל

יהודית בת ה-18, ילידת פרנקפורט, שבאה אלינו מלאת חיים ומרץ נעורים, טרם הייתה שנה בביתנו, נפטרה בכ"ח באב בביה"ח הממשלתי ביפו.

טוני מולטר ז"ל

טוני עלתה מן העיר לייפציג, הייתה חדורת הכרה ואמונה ברעיון התנועה. התבלטה באישיותה, באופייה ובכוח השפעתה. לאחר מאבק של שבועות עם מר המוות נפטרה ביום כ"ב באב בביה"ח הדסה בתל אביב.

שלום גלבסקי ז"ל

שלום היה בן יחיד להוריו שנשארו בברלין, התבלט במסירותו לעבודה, עד יומו האחרון לא האמין כי כה קצרים יהיו ימי חייו, נפטר בט"ו באב בביה"ח ביפו.

שלושתם הובאו למנוחת עולמים בבית העלמין בנחלת יצחק.

ת.נ.צ.ב.ה - מי ייתן ויבולע המוות לנצח ולא נדע עוד דמעה.

מלבה"ד – דני הרץ - ארכיון אתר מורשת

ובעז"ה התגברו הרבה חברים שהרופאים כבר נואשו מחייהם.

עברו חודשים עד שהחיים ברודגס חזרו למסלולם. למזלנו, חלו רק מעטים מתברת הנוער, ובימים הקשים ההם עמדו בפרץ בהחזקת המשק והשירותים. כאמור, סבלו גם הבריאים המעטים קשות, ולא רק בהשתתפות בצער ובכאב החולים והקורבנות.

נעשתה גם פעולה לגלות את מקור המגפה. הניחו שמסתובב בתוכנו נושא חיידקים המדביק את הנפגעים, גם אם הוא עצמו לא חלה.

הרפתנים, ואני כאופה, היינו קורבנות למערכה זאת. בדקו אותנו ימים שלמים שבע בדיקות וחקרו אותנו, ולא פעם הרגשנו את עצמנו כפושעים, שאינם מוכנים להודות באשמתם.

נשים הרות וחברים שעבדו באופן קבוע מחוץ למקום, נאסר עליהם להיות ובעיקר לאכול בבית. הייתה לנו הרגשה שמסתכלים עלינו כעל טמאים שיש להתרחק מהם ככל האפשר.

כמובן שהיו גם גילויים של התעלות חברתית. זכורני, למשל, כאשר הגיעה שמועה על אחד הנפטרים, היו חלק מהחברים עסוקים ביציקת גג של חדר האוכל החדש. כדי לאפשר ליוצקים להשתתף בהלוויה, התגייסו חברים שכבר סיימו יום עבודה קשה במטבח למבצע היציקה. המגפה ואחריה ההוצאות הרבות להעמיד את הניצולים על רגליהם בסדרי הבראה

הערת שוליים / רמי עפרוני

הקרקע להקמת קיבוץ דתי נוסף. בחורף של אותה שנה קטלנית, חלה בשחפת שהסתבכה למחלת ריאות חשוכת מרפא והוא הובהל למרכז רפואי מפורסם בשווייץ. לאחר כמה חודשים נפטר ונקבר בנכר. עם מותו החליטה קבוצת הנוער שהתחנכה ברודגס להיקרא "קבוצת אריה" על שמו של מדריכם האהוב. כשעלו על הקרקע באדמות בקעת בית שאן, קראו לקיבוץ החדש "קבוצת אריה". אולם שם זה לא אושר ע"י ועדת השמות של הקרן הקיימת לישראל והוא הוסב ל"שדה אליהו-קבוצת אריה". זאת על שמו של הרב **אליהו גוטמאכר** זצ"ל שהיה ממבשרי הציונות הדתית והטיף לעלייה ארצה יחד עם הרב **צבי הירש קלישר** (טירת צבי), הרב **יצחק ניסנבוים** (בארות יצחק), הרב **נפתלי צבי יהודה ברלין** (עין הנצי"ב) ואחרים. בשנת תשכ"ה, במסגרת חגיגות ה-50 של שדה אליהו, הועלו עצמותיו של אריה פיילכנפלד לארץ הקודש והוא נקבר בבית העלמין של שדה אליהו, סמוך לתל תאומים. אגב, כחבר קיבוץ רודגס, מופיע שמו בדפי ההנצחה שלנו – ב"יבנט".

בגיליון "מבית" מהשבוע שעבר, פרסמתי כהערת שוליים כי חברנו **יוסף צבי אדלר** (בוב) ז"ל, או כפי שהוא חתם את שמו – י.צ.א. היה מקפיד מדי שנה בחודש מנחם אב לעלות ולפקוד את קברותיהם של שלושה חברי קיבוץ רודגס שנספו במגפת הטיפוס של קיץ תרצ"ו (1936).

בסופה של אותה ידיעה, הוספתי משפט אשר משום מה "נפסל" לפרסום ע"י עורך הביטאון הנכבד: מי ייתן ובשנה הבעל"ט תשפ"א, שנת ה-80 לקבוצת יבנה ושנת ה-90 (!) לקיבוץ רודגס, נעלה ונניח זרי פרחים על קברותיהם בבית העלמין בנחלת יצחק שבתל אביב.

אגב, באותה שנה קטלנית, תרצ"ו 1936, נפטר בגיל צעיר (27) חבר רודגס נוסף וזאת, ממחלת השחפת. היה זה **אריה פילכנפלד** (לוץ) ז"ל. הוא היה מרכז תנועת הנוער "עזרא" בגרמניה ופעיל מרכזי בבח"ד (ברית חלוצים דתיים) וכל זאת, לצד לימודיו באוניברסיטת ברלין ובבית המדרש הגבוה לרבנים. אריה ריכז סביבו קבוצת נערים ונערות אשר במסגרת "עליית הנוער" עלו ארצה לקיבוץ רודגס כדי להתכונן לעלייה על

משולחנם של יהודה ונח מזכירי הפנים

מזכיר

מהשטח, של צעירים ומשפחותיהם, ומתוך הבנה שצעירים זקוקים היום לזמן רב יותר לגבש את החלטותיהם. מנגד, הביעה ועדת בקליטה את החשש שעיכוב בקליטה יפגע הן בקליטה והן ידחה את הצטרפותם של הצעירים למעגל העשייה בקיבוץ. הצעת ועדת צעירים נתמכה על ידי חברי המועצה ברוב קולות והיא תובא לדיון ולאישור לאספה.

מזכירות

המזכירות אישרה תקציב לקניית מחשב נייד (לפטופ) למשפחות עם ילדים בבית הספר. התקציב כולל השתתפות עצמית מסויימת של המשפחות ברכישת המחשב, מתוך הבנה שהמחשב נשאר רכוש המשפחה ומשרת צרכים מגוונים.

אלי כהן נענה לבקשת המזכירות לעמוד בראש צוות שירכו את צרכי המבודדים. הפנייה לאלי נעשתה מתוך רצון לשפר את הסיוע ליחידים ולמשפחות מבודדות ולתת מענה טוב יותר לצרכים המגוונים.

צוות בית הספר העל יסודי, **יאיר לסלוי, אורנה עוזרי ונעמה סולטניק** (יו"ר הוועד המנהל) נפגש עם המזכירות. הצוות העלה את הצורך הדחוף בבנייה ואת האפשרות להיעזר בתקציב ממשרד החינוך שמונתה בהעברת הקרקע עליה יושב בית הספר למועצה. בחלק השני פרס יאיר את התוכניות להפעלת בית הספר בשנה"ל הבאה בעידן של קורונה. שאלת הקרקע נדונה גם בצוות קרקעות ותובא לדיון ולאישור באספה.

שיבת המועצה התכנסה השבוע לדיון באמצעות זום לסדר יום עמוס. בסעיף הראשון אישרה המועצה **לנילי (שליסלברג) ולאיייל סרי** שנת חופש שנייה. נילי בקשה וקבלה שנת חופש לאחר נישואיה ולאור המצב (קורונה) הזוג חש שהם זקוקים לזמן נוסף לפני שיחליטו היכן יבנו את ביתם. הסעיף השני הוקדש להמשך דיון ברישום ימי מחלה כחלק מתקנון עבודה. הוכנסו מספר תיקונים להצעה הראשונית והנושא יובא לאספה. בסעיף השלישי עסקנו בהשתלמויות ארוכות: תואר ראשון ושני, מתחילים וממשיכים. **שרה אריאל**, מרכזת צוות השתלמויות, הציגה את רשימת המשתלמים לשנת תשפ"א והרשימה אושרה. בסעיף הרביעי הביאו צוות השתלמויות, ועדת מוסיקה והמזכירות הצעה להסדרת לימודי המוסיקה של החברים. הכוונה היא למסד את לימודי המוסיקה של החברים באמצעות נוהל השתלמויות קצרות ותחביבים, על חשבון תקציב החברים בסעיף זה, אך לאפשר לצוות השתלמויות וועדת מוסיקה להתאים את משך הלימוד ואת התקציב עבור חברים מנגנים שהנוהל הרגיל לא יאפשר להם להתמיד בנגינה. בסעיף החמישי והאחרון הביאה ועדת צעירים הצעה להאריך את משך הזמן שהקיבוץ מאפשר לצעירים להיות בעצמאות כלכלית, מגיל 28 לגיל 30. היוזמה להצעת הוועדה הגיעה מתוך קולות שעלו

הזדמנות חוזרת – הצגת דוחו"ת

לפני מספר שבועות הוצגו באספת החברים הדוחות הכספיים לשנת 2019. בעקבות פניות של חברים שביקשו הבהרות והסברים נוספים נקיים "פגישת זום" נוספת על מנת לאפשר לחברים שמתעניינים בתחום להעמיק את ההבנה. "פגישת הזום" תתקיים ביום שישי 8.8.2020 בשעה 9:00.

חברים שמעוניינים להשתתף מוזמנים לפנות אליי ואשלח להם קישור. במידה וישנם נושאים כלכליים נוספים שיש עניין לדון בהם במסגרת זו נקיים מפגשים נוספים ככל שיהיה עניין.

בברכה, עמית חפץ

כיסוי בור

החל מהשבוע הבא יתחיל תחמיץ התירס ויחד איתו תורנויות כיסוי בור. אנו גאים על כך כי עבודת כיסוי בורות התחמיץ נעשית בכוחות משותפים של חברי הקיבוץ היקרים, הנרתמים למשימה. **חני רגב** תחליף את **יפעת כהן** בשיבוץ התורנים. נשתדל לפרסם את רשימת התורנים בהקדם האפשרי. תודה מראש על שיתוף הפעולה - **צביקה שריד וחני רגב**

פרויקט הפנייה – עצכון סמוצי

בעיקרון ממשיכים בשגרת עבודה. מתקדמים בכל הרעש!!! הכלונסאות ממתיונות להמשך. השכונה ערוכה, מוכנה ומכילה את האירוע!!! הציבור מתבקש להיות עירני וזהיר ולא להיכנס לשטח שלא לצורך. ושוב אנחנו מודים לציבור על הסבלנות ושיתוף הפעולה.

ניר גלס

MRKYAVNE@clalit.org.il

אחות כוננת בשבת – אחות בית סביון

שעות קבלה של ד"ר דונסקי בשבוע הקרוב:

יום ראשון - הרופא לא נמצא!!! יום שני - 15:30-14:00

יום שלישי - 13:00-09:30 יום רביעי - 16:45-14:30

יום חמישי 09:00-08:00 ומ - 15:30-14:30

ימי שישי במרפאה: 31.7 – לזיט בין השעות 8:00 ל-12:00

7.8 - המרפאה סגורה. במקרי חירום בלבד ניתן לפנות טלפונית לאחות בית סביון.

מזכירים כי לבדיקות דם יש לתאם תור מראש המרפאה

בריאות טובה – צוות המרפאה

פתיחת ספריית בית עקד בשבתות

בשבתות הארוכות, במהלך הקיץ בחודשים יולי-אוגוסט

ספריית בית עקד תהיה פתוחה לשעה קלה בין 17:30 ל-18:30

כולם מוזמנים להציץ בספרים, לספר סיפור לילד,

לתפוס מחסה זמני מהחום במהלך טיול השבת וליהנות מהמקום.

אז בואו בשמחה – אסתר וציף

ברכות חמות לשחרור

לרון אריאל ששירת כמש"ק מודיעין בגבעתי

לסמי תדהר ששירת כמדריך קרב מגע

שמחים בבואכם לשנת בית ביבנה. רון יעבוד בגדיש וסמי ייכנס לעבודה במשק ילדים

ובאחור מה...

למסיימי שנת בית שיצאו לעצמאות כלכלית: ענת גוטליב, תהל כהן וגל מוזס.

תודות על התקופה ובהצלחה לכולכם.

אוהבים ומעריכים -ועדת הצעירים

אני נושא עימי / יעקב אורלנד

אני נושא עמי את צער השתיקה,
את נוף האלם ששׂרפנו אז מפחד,
הלא אמרת אלי: "העיר כל כך ריקה"
הלא אמרת אלי: "נשתק מעט ביחד".

בחלוני קמלו כָּבֵר שושני הנחם,
בחלוני נסתם חזון המרחבים,
רק הרחובות עוד מחיכים במלוא הרחב,
אל כל אשנב מצת באור הערבים.

בואי נצא שוב לחוצות אותם הלכנו,
אל ספסלי האהובים בגן העיר.
אולי נגש עוד בפנים אשר שכחנו,
אולי נשמע עוד מחדש אותו השיר.

בחלומות ההם על הספסל הקר,
בחלומות ההם נרדים את עברנו,
עד שיום אחד, גבוה ומכר,
יפל שוב בנשיקות על צנארינו.

צ'ה שיר - יצחק ברוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com קבלת כתבות והודעות עד "רביעי בארבע".
הגיליון מומלץ לקריאה במהדורה הצבעונית, בקהילנט ובמייל